

ବାପା

ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵ ପାତ୍ର

ଶ୍ରୀ ଓ ଭଲପାଇବାର ସଶକ୍ତ ଉଜ୍ଜାରଣ ବାପା।
ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛୁ ଏ ସିନା ଜଣେଇ ଛୁଏନି ସନ୍ତାନ
ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ଲଢ଼ିବାର ସାହସ ରଖୁଥିବା
ମଣିଷ କେବଳ ବାପା ହିଁ ହୋଇପାରନ୍ତି...

ପ୍ରଜ୍ଞତ ପ୍ରସଂଗ

୩

ସଫଳତାର କାହାଣୀ

୪ ୬୫୬୯୯ ମ୍ୟାନେଜ୍ମେଣ୍ଟ୍

ବାପା

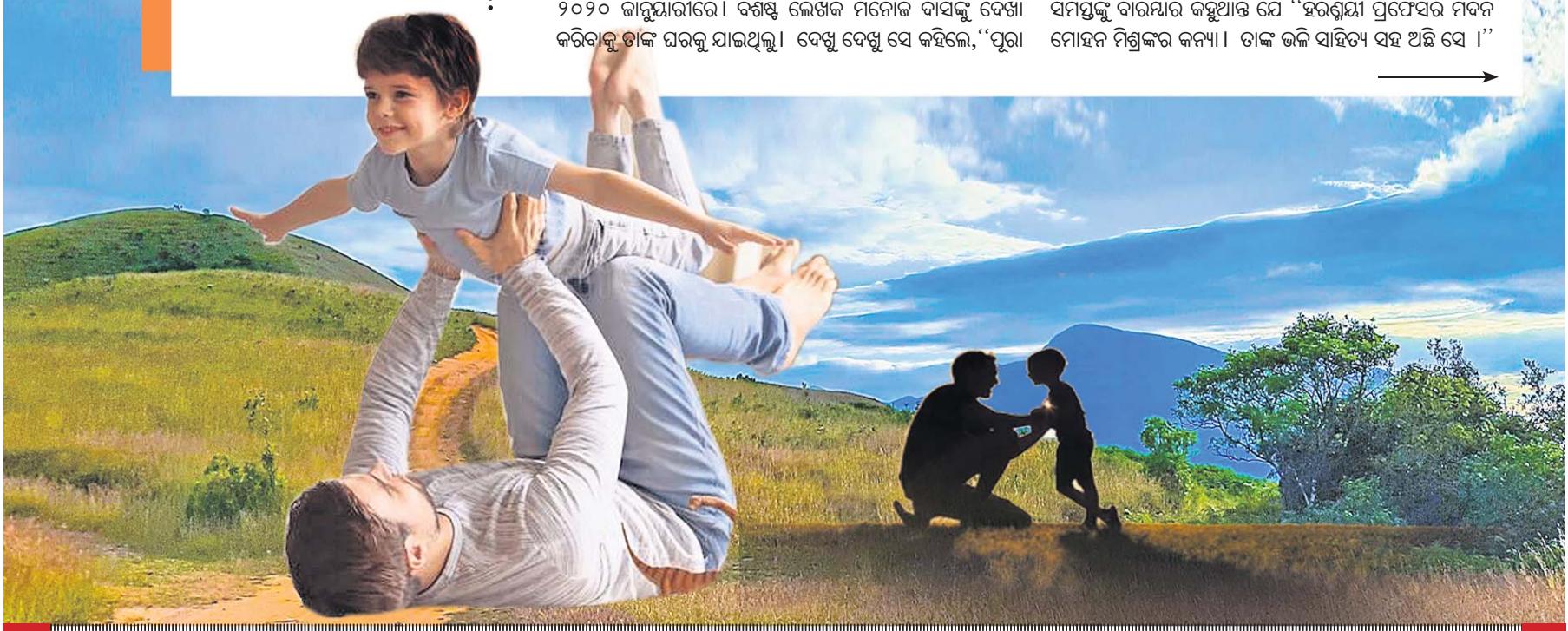
**ଶ୍ରୀ ଓ ଭଲ
ପାଇବାର ସଶକ୍ତ
ଉଜ୍ଜାରଣ ବାପା।
ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବୁଏ ସିନା
ଜଣେଇ ହୁଏନି।
ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ
ସହ ଲକ୍ଷିବାର ସାହସ
ରଖୁଥିବା ମଣିଷ
କେବଳ ବାପା ହେଁ
ହୋଇପାରନ୍ତି...**

**ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ହୁଏ ହେଲେ ଜଣେଇ ହୁଏନି। ତାଙ୍କ କାଖରେ ଥାଇ
ହାତ ବଡ଼େଇ ହୁଏ। ଦୁନିଆର ସବୁ ଭୟକ୍ଷର ଶକ୍ତିକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର
ସାହସ ଓ ବଳ ଅଛି ତାଙ୍କର। ସେ ବାପା। ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ବାପା
ଶକ୍ତି ହୁଁ ବିଶାଳ, ଯେହେତୁ ପିତୃତ୍ବ ଅନୁଭବରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ
ବାପାଙ୍କ ଶରାର। ପିତୃତ୍ବ ଏକ ଭାର ଦୁହେ ବରଂ ଅଧିକର ସମସ୍ତାରଣ।
ଦାୟିତ୍ବର ପାପରେ ନଇଁ ଯାଏନି ପିତୃତ୍ବ ବରଂ ସନ୍ତାନର ସମ୍ବାଦନାକୁ
ଫୁଲେଇବାରେ ନିଜକୁ ନିଃଶେଷ କରି ଦୂପ୍ତିର ହସ ଫୁଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ହୁଁ ଯଥାର୍ଥ ପିତା। ମା' ସିନା ଦଶ ମାସ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରେ ଶିଶୁ
ହେଲେ ବାପା ଶିଶୁଟି ପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଖଣ୍ଡୁଆନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ନିଜ
ଦାୟିତ୍ବରଭାରେ। ମା' ବାପା ମିଶି ପିଲାଙ୍କ ଡେଶା ଗଜୁରେଇବାରେ
ବିତେଜ ବିଅନ୍ତି ସମୟ। ସେମାନଙ୍କ ଖଣ୍ଡିରଢା ବେଶ ମୁଦ୍ରା ହେଉ ହେଉ
ପାବୋରିଯାଆନ୍ତି ନିଜଉତ୍ତିବା। ଆଉତା' ରତ୍ନେଶ୍ବର ବଳଯୋଗେଇବା
ପାଇଁ ଖଣ୍ଟି ଖଣ୍ଟି ନିଜକୁ ମିଶେଇ ଦିଅନ୍ତି ମାଟିରେ। ସତରେ କ'ଣ ସେ
ଶାବକଟି, ସନ୍ତାନଟି ବୁଝିପାରେ ପିତୃତ୍ବ ଏ ଅବିଜ୍ଞପିତ ତ୍ୟାଗ ?
ବଢ଼ ହୋଇ ଏହି ସଂସାରରେ ତାଣ କରି ପାଦ ଧାପିଲାବେଳେ ସତରେ
କ'ଣ ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ଭାବିପାରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପଛରେ
ଥିବା ପିତାଙ୍କ ଅକ୍ଷାତ ଉଦୟମ ?**

**ଆଜି ବି କେହି ନନାଙ୍କ ନାଁରେ ମୋ ପରିଚୟ ଦେଲେ ମନ
ଖୁସି ହୋଇଯାଏ: ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶି (ସାହିତ୍ୟକା)**

**ପଣ୍ଡିତେରୀ ଯାଇଥିଲି କେତେଜଣ ସାଜଙ୍କ ସହ କୋଣିତ୍ତ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ,
୨୦୨୦ ଜାନୁଆରୀରେ। ବିଶିଷ୍ଟ ଲେଖକ ମନୋଜ ଦାସଙ୍କୁ ଦେଖା
କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲୁ। ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେ କହିଲେ, “ପୂରା**

**ମଦନବାବୁଙ୍କ ଭଳି ମୁହଁ ଓ ହସ ତମର। ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କନ୍ୟା, ତେଣୁ
ମୋର ବି କନ୍ୟା।” ଭାରି ଖୁସି ହେଇଗଲି ମୁଁ ମୋ ବାପା ଯାହାଙ୍କୁ
ମୁଁ ନନା ବୋଲି ଡାକେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମଦନ ମୋହନ ମିଶି ଖୁବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ମଣିଷ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଉପନ୍ୟାସ “ବନ୍ଦି ବଳୟ” ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା
ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସବୁରୁ ବଡ଼
କଥା ଯେ ସେ ଜଣେ ସାହିତ୍ୟକ ଭଳି ବଞ୍ଚିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଖୋଲା
ହସ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ଓ ଜ୍ଞାନଗର୍ଜକ ଆଲୋଚନା ଏବଂ
ସମେଦନଶାଳ ହୃଦୟ ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟକୁ ପ୍ରସତି କରି ପାରୁଥିଲା। ସେ
ସମୟର ପ୍ରାୟ ସବୁ ସାହିତ୍ୟକ ଓ ଶିକ୍ଷାବିଭାନ୍ଧକ ସହ ତାଙ୍କର
ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା। ଦାୟିବର୍ଷ ଧରି ଅଧିକ ଥିଲେ ବି ସେ ଶ୍ରେଣୀ ମୁହଁରେ
ପାଠ ପଢ଼େଇବାକୁ ଯେମିତି ଭଲ ପାଇଥିଲେ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ଥିଲେ। ମୋ ନନାଙ୍କ ବିଯୋଗ ପରେ
ଯେଉଁ ଖୁବିଶାରୀ ହେଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଆମ ପରିବାରର ସମ୍ପର୍କ
ଅପରିଚିତ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଛାତ୍ର, ସହକର୍ମୀ ଓ ପରିଚିତମାନେ
ନିଜେ ନିଜେ ଆସି ନନାଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଓ ସମ୍ପର୍କ କଥା
କହିଥିଲେ। ମୋ ନନା ମୋର ସବୁରୁ ପ୍ରିୟ ମଣିଷ। ଜୀବନ
ବଞ୍ଚିବାର କଲା ସେ ମତେ ଶିଖେଇଛନ୍ତି। ଯେତେ କଷ୍ଟରେ ଥିଲେ
ବି ହସି ହସି ଜୀବନକୁ ସାମ୍ବା କରିବାକୁ ସେ ମତେ ଶିଖେଇଛନ୍ତି।
ଆଜି ବି କେହି ନନାଙ୍କ ନାଁରେ ମୋର ପରିଚୟ କରିଦେଲେ
ମୋ ମନ ଖୁସି ହେଇ ଯାଏ। ଏବେ ଦୁଇ ଦିନ ତଳେ ଭଞ୍ଚା
କଳାମଣ୍ଡପରେ ଗୋଟିଏ ସାହିତ୍ୟ ସଭାରେ କବି ପ୍ରସନ୍ନ ପାଇଶାଣୀ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର କହୁଥାନ୍ତି ଯେ “ହିରଣ୍ୟୀ ପ୍ରସେର ମଦନ
ମୋହନ ମିଶିଙ୍କର କନ୍ୟା।” ତାଙ୍କ ଭଳି ସାହିତ୍ୟ ସହ ଅଛି ସେ ।”**

ଏହିକି ଗୋରବ ନେଇ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚାହେଁ ।
ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ଆମେ ନନ୍ଦା ତାଳୁଥିଲୁ । ନନ୍ଦା
ମତେ ଭାରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ
ମାସରେ ମୋର ଜନ୍ମ । ପୁଣି ଆମେ ପାଞ୍ଚ
ଭାଇ ଉଦ୍‌ବାଗୀ ଭିତରେ ମୁଁ ହେଁ ତାଙ୍କ ଭଳି
ଦେଖୁବାକୁ । ଏମିତି ହେଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଭଳି
ମୁଁ ବି ଅଧ୍ୟାପନା ବୁଡ଼ିଲୁ ଆସିଲି । ସାହିତ୍ୟରେ
ଆଜି ଯାହା ବି ପରିଚୟ ମିଳିଛି, ସବୁ ନନ୍ଦାଙ୍କ
ଆଶାର୍ଦ୍ଦିବାରୁ । ଘରେ ଆମର ଏତେ ବହି ଯେ
କହିର ପୃଥ୍ବୀର ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଜାବନକୁ ଛିନ୍ନ

ବାପାଙ୍କ ସହ
ହିରଣ୍ୟୀ ମିଶ୍ର

ଲାଙ୍କି । ମୋ ନନାଙ୍କର ଅଗାଧ ପାଞ୍ଚିତ୍ୟୁରୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱସ ବି ପାଇ ପାରିଲିନି । ତାଙ୍କ ମୁସିରେ ଥିଲା ଅନେକ କବିତା, ଅନେକ ଶ୍ରୀକ ଓ ଅନେକ ଗପ । ମୋର ମାଟ୍ରିକ ପରାକ୍ଷା ବେଳକୁଟାଇଫେଡ଼ିବ୍ର ହେଉଗଲା ମତେ । ମୁଁ ବିକଳ ହେଉ ପରାରିଲି ‘ନନା, ମୁଁ ଆଉ ପରାକ୍ଷା ଦେଲ ପାରିବିନି ?’ ନନା ସେତେବେଳେ ରାତି ରାତି ଅନିଦ୍ରା ରହି ମୋ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ବସିଥାନ୍ତି । ହାତରେ ବହିଟିଏ ଥାଏ । ସାରା ରାତି ସେମିତି ଜରି ବସିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ମୋ ପ୍ରଶ୍ନରେ ସେ ବିଚିତ୍ରତା ନ ହେଲ କିମ୍ବେ, “ ଜୀବନ ଏମିତି ପରାକ୍ଷା ନେଉଛି ମା, ତୁ ବହୁ ଆଗକୁ ଯିବୁ । ” ମୁଁ ଖୁବ୍ କାନ୍ଦୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ନନାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ଆସିଲା ମନରେ । ନନାଙ୍କୁ ଯେତେ ବେଳେ ସବୁରୁ ବେଶି ବୃଦ୍ଧିବାର ବୟସ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ହେଲା ନିଯତି ଗୋଟିଏ ଅଳଂକ୍ୟ ପ୍ରାଚିର ଠିଆ କରେଗଲା । କେହି କାହାକୁ କିଛି ନ କହି ପାରି, ଅନେକ ଦିନ ନ ଦେଖୁ ପାରି କେବଳ ଝୁରି ହେଲୁ । ପୁଣି ନନା ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଲେ ତ, ଆଉ ସମାଧି ନ ଥିଲା ତାଙ୍କ ପାଖରେ । ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ ବି ଦିନ ଯାଏନି, ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ମୋ ନନାଙ୍କୁ ମନେ ପକେଇନି । ଆଜି ବି ମତେ ଲାଗେ, ମୋ ନନା ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବେ ମତେ, ଯେଉଁ ବି ଥିବେ ।

ବାପାଙ୍କ ସହ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ପଣ୍ଡା

ପଦ୍ମନାଭ ପଣ୍ଡାଙ୍କର ମୁଁ ସବୁରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଥିଲି କି ନା ସେକଥା କହି
ପାରିବିନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ନିହାତି ସତ ଯେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ନମାଙ୍ଗର ମୋ
ଉପରେ ଚିକେ ଭରିଯା ଓ ଦିଶାସ ବେଶି ଥିଲା । ଆମ ଘର ବାଲେଶ୍ଵରର
ଖନ୍ତାପଡ଼ାରେ । ଛୋଟବେଳୁ ଚିତ୍ର କରିବା, ମୂର୍ଖ ଗଢ଼ିବା, ନାଟକ କରିବା
ଷ୍ଟେଜ୍ ସଜାଳବା ଏଇଥରେ ମୋର ସଭକ । ଦିନେ ଆମ ଘରେ କାମ
କରୁଥିବା ଜଣେ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ବସି ହାରମୋନିଯମ ବଜାଉଥିବା ଦେଖୁ
ମୋ କକା(ଦାଦା) ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଆସି ବାପାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହିଁକି ତାକୁ ମୁସ୍ତଳ
ଦଉଛ ? କିନ୍ତୁ ବାପା ଶୁଣି ତୁପ ରହିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବାପା ଏସବୁରେ ମତେ
ନାରବରେ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ଚର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚମରେ ପଥୁଥିବାବେଳେ
ଆମ ଘରେ ଗଜଳକ୍ଷୀ ପୂଜା ହୁଏ । କାରିଗର ଆସି ମୂର୍ଖ ତିଆରି କରନ୍ତି ।
ବାପା ସବୁ ଭାଇଙ୍କୁ ଶୋଇବାକୁ କହି ମତେ କହିବେ ଯା କାରିଗର ପାଖରେ

ରହ । ସେ କେମିତି ମୁଣ୍ଡ
ଗଢ଼ୁଛି ଦେଖ । ୧୯୭୦-
୭୯ ମସିହା କଥା- ନାଟ୍ୟକାର
ବିଜୟ ମିଶ୍ର ଯାଇଥାକ୍ତି ଆମୟର
ପାଖ ଡାକ୍ତର ପଦ୍ମନାଥ ଆଗାମ୍ୟଙ୍କ
ପାଖକୁ ଡାକ୍ତର ମୋ ବିଷୟରେ କହିଲେ
ବିଜୟ ଦିଶ୍ରଙ୍ଗୁ ଆଉ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ
ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗାଟ ନାଚେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ପଢ଼ିବା ବା ପାଇଁ । ନନ୍ଦାଙ୍କୁ ଏକଥା କହିବାରୁ ବା
କହିଥୁଲେ, ‘ହୁ ଯା’ ପଡ଼ । ତେ ଉପରେ ମେ
ଭରଦ୍ଵା ଅଛି ।’ ମୁଁ ଆସି ଷ୍ଟେଜ କ୍ରାଫ୍ଟ ବା ।

ଏକାରେ ପାଠ ପଡ଼ିଲା । ଆଉ କଳେଜର ଚମ୍ପର ବି ହେଲା । ଏଠାରେ କାମ କରିବା ସହ ୧୯୮୪-୮୫ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଯାଇ ରବି କିନାରିଙ୍କ ସହ କାମ ବି କଲି । ବାପା ଥରେ କହିଥୁଲେ ତୁ ଏମେହଁ ପାଠ ପଡ଼ିଲୁ ଏଥୁରେ ସରକାରୀ ଚାକରି କରି ହେବ ନାହିଁ ? ବାପାଙ୍କ କଥା ମନରେ ରଖୁ ସରକାରୀ ଚାକରି ପାଇଁ ଆପ୍ଲାଇ କଲି ଓ ଏଥାଇଗଲିରେ ଜେବନ ବି କଲି । ଏହା ସହିତ ଅଭିନ୍ୟାସ ବି ଚାଲିଆଏ । ଥରେ ବାପାଙ୍କ ଯାଇ କହିଲି ଏତେ ବଢ଼ ନାଁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ କାହିଁକି ରଖିଲା ? ଦୂଜ ତିନି ଅଷ୍ଟରରେ ନାଁ ଦେଇଥୁଲେ ଭଲ ଲାଗିଆଏ ॥

ବାପା ମତେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାଁ ରଖିବାର କାରଣ କହିବା ସହ କହିଲେ ନାଁରେ କଣ ଅଛି ? ଦେଖୁ ନ ପାରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନାଁ ବି ତ୍ରିଲୋକନ ଅଛି । ଦେଖି ମୁଁ ତତେ ଯେଉଁ ନାଁରେ ତାଙ୍କୁଛି(ପୁଷ୍ପ) ସେହି ନାଁ ଯେ ଦିନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନ ଆଣି ଦେବ କିଏ କହିବ ? ବାପାଙ୍କ କଥା ସତ ହୋଇଥିଲା । ପୁଷ୍ପ ନମାଙ୍କିତ ପେଟ ଯାତ୍ରା ଦେଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଣିଦେଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା ବାପା କିନ୍ତୁ ନ ଥିଲେ ତାଙ୍କ କଥାର ସତ୍ୟତାକୁ ଦେଖିବାକୁ । ମୋ ବାପା ମା' ମୋ ପାଇ ମହା ସମ୍ପର୍କି । ଆଜି ବି ପ୍ରଯେକ ଥର ଷ୍ଟେଜ୍ଜୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବାପାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଏ । ତାଙ୍କର ମୋ ପାଇଁ ଥିବା ଭରସା, ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ସଫଳତାର ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଯାଏ ।

ଯେତିକି ଭଲ ପାଉଥୁଲେ ସେତିକି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥୁଲେ ବାପା— ପିନାକୀ ମିଶ୍ର (କବି)

ବାପାଙ୍କ ସହ
ପିନାକୀ ମିଶ୍ର

ମୋ ବାପା କବିତଦନ ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦନ ମୋହନ ମିଶ୍ର ।
 ଧୋବ ଫରଫର ପଞ୍ଜାବି, ଶାନ୍ତିପୁରା ଧୋତିପିଥା ଜଣେ ହସହସର
 ସରଳ ମଣିଷ । ମୋତେ ଲାଗେ କି ସେ କବି ହେବା ପାଇଁ ଯେମେତି
 ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ହାଇସ୍କୁଲର ସଂସ୍ଥାତ ଶିକ୍ଷକ, ସେ ସମୟରେ ଅଛୁଟ
 ଦରମା, ବଡ଼ କୁରୁମ୍ବ, କେନ୍ଦ୍ରର ପରି ବଣପାହାଡ଼ ଘୋରା ଗଢ଼କାତ
 ଆଞ୍ଚଳ, ତା'ର ଉତ୍ତରେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାକୁ ଜୀବନର ବ୍ରତ କରିଥିଲେ ।
 ୧୯୭୭ ଅକ୍ଟୋବର ୧ ତାରିଖରେ ରାଜପୁରୋହିତ ପରିବାରର
 ବଢ଼ପୁଅ ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ବାପା ଏକାଧାରରେ ଥିଲେ ଜଣେ
 କବି, ଗାଁକ, ଆକାଶବାଣୀ ଗାତ୍ରିକାର, ପ୍ରାବନ୍ଧିକ, ଏତିହାସିକ,
 ତାଳପତ୍ର ପୋଥ ଉଦ୍‌ବାଗକ ଓ ମିଳନୀ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦର ସଭାପତି । ମୁଁ
 ସବାସନ ପୁଅ । ଗତ ୨୦୨୧ ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ ବାପା ଦେହ
 ଛାତିଲେ, ଥମିଗଲା ପାଦ, ପତିଗଲା କଳାପତୀ ରାତିର କବାଟ ।
 ତାଙ୍କର ପଠନ ସ୍ମୃତି ଅଧିକ ଥିଲା । ତାଳପତ୍ର ପୋଥ ବହୁତ

ଅ ଧ ଯ ନ
କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା
ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାପାଙ୍କର ବନ୍ଦୁ
କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଲଳିତମନ୍ଦିରନ ଆଦି
ଅନେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଛି । ବାପାଙ୍କର ଜଣେ ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଦୁ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ
ହରମାନ କୁଳ କେ ; ଯିଏକି ଜର୍ମାନର ଐତିହାସିକ
ପ୍ରଫେସର ବନ୍ଦୁବାର କେନ୍ଦ୍ରର ଗ୍ରୁରେ ଆସି ବାପାଙ୍କ
ସହ ଐତିହାସିକ କାର୍ତ୍ତିରାଜି, ଭଗ୍ନାବଗେଷ, ମଠ ମନ୍ଦିର ସବୁ
ବୁଲିଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରର ରାଜାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ଭାବେ ବାବର
ବନ୍ଦୁ ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରିତ ଅଥିଥିମାନଙ୍କୁ ଉଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି
କଳାବଚରଣ, ରତ୍ନହୀସୀ, ମଣିପଲ୍ଲୀ, ଶୁନ୍ଧ୍ୟମାଳ, ପଦ୍ମପଥକ, ମେଘମ
ଜ୍ଯୋତି କବିତା ପୁସ୍ତକର ସେ ହେଉଛନ୍ତି ରଚନିତା । ‘ପ୍ରମାଣିତ ମୋହନ କବିତା ସମଗ୍ରୀ’ ତାଙ୍କ କାବ୍ୟାଭାବୀର ସାରବସ୍ତ ହେଲା
ସେହିପରି କେନ୍ଦ୍ରର ଭୂମ୍ବାଣିପ୍ରୋହରଇତିହାସସମ୍ମନିତିଟିଟିକୁ
ବିପୁଳ, ରତ୍ନମାଳି, ଫଳୀରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଗୋଟିଏ
କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସମୟର ସତ୍ୟଗ୍ରହଣ ଉପରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି
ଐତିହାସିକ ଉପନ୍ୟାସ ‘ଅରଣ୍ୟ ଝୁକାର’, ଆଗ୍ରେସ ଏତେ
ଧର୍ମଜ୍ଞଯ ବଳୟ ବିତ୍ତା । ତା ‘ସହିତ କେନ୍ଦ୍ରର ଜିତିହାସର
୩୨ୟ ଭାଗ ତାଙ୍କ ସାଧନା ଓ ସନ୍ଧାନର ସାରବସ୍ତ ଅବଧି
ହସହସ ମୁହଁ ସାଙ୍ଗକୁ ତାଙ୍କର ଧୀର କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମେଳେ
କରିଥାଏ । ସବୁବେଳେ ସଂସ୍କରିତ ପରମରା ଐତିହ୍ୟ ଲୋକ

ପୁଅ' ବୋଲି କହି ମୋତେ ଚିନ୍ହାଉଥିଲେ; ଯାହା
ଡାରିଲେ ଏବେ ଦି ମୋ ଆଖରେ ଲୁହ ଆଧୀଯାଏ ।
ସତରେ ବାପା ଜୀବନର ଏମିତି ଏକ ପୁଷ୍ଟ
ଯାହାକୁ ବୁଝି ହୁଏ ସିନା ମନ ଖୋଲି କହି
ହୁଏନା । ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ପଡ଼ି ପିତାଧର୍ମ ପିତା ସର୍ଗ
ବୋଲି ଉଜ୍ଜାରଣ କରୁଥିବା ସନ୍ତାନଟି
ପିତାଙ୍କ ଜୀବଦଶାରେ ସତରେ କ'ଣ
ବୁଝିପାରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ?

-ରୋଜାଲିନ୍ ମହାନ୍ତି

(ଭାଗ-୧)

ସଫଳତାର କାହାଣୀ

ବ୍ୟାଚକ ପ୍ରାଣଜଗମଣ୍ଡ

ଶାରଦା ଘୋଷ
(ପ୍ରମ୍ଭିତାଳ)

ହୋଟେଲରେ କାମ କରିବା ଅର୍ଥ କେବଳ ରୋଷେଇ
ଶୁଣେଁ, ବରଂ ପ୍ରଣ୍ଟ ଅପିସ ବା ରିସେପ୍ସନିଷ୍ଟ,
ହାଉସକିପିୱ, ସିଙ୍କ୍ୟରିଟି, ବେକରି, ବାର,
ରେଷ୍ଟ୍ରୁରାଣ୍ଡ ଭଲି ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି।
କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଶ୍ଵ....

୧୪ ରୁ ଅଧିକ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ରହିଥିବାବେଳେ
ସେଥମଧ୍ୟ କିଛି ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ମନ୍ତ୍ଵ ନେଇ ‘ଧରିତ୍ରୀ’ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଉପଲ୍ଲାପନା ।
ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ଅଫ୍ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ କ୍ୟାରିଂ
ଚେକ୍ବୋଲୋଜି ଆଣ୍ଟ ଆପ୍ଲାଏଭ୍ ମୁଣ୍ଡରିଶନ (ଆଇଏବି଎ମ୍)
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଥିବା ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ମନ୍ତ୍ଵକ ମଧ୍ୟରେ
ଟପଚେନ ତଳିକାରେ ରହିଛି ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ଅଫ୍ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ
କ୍ୟାରିଂ ଚେକ୍ବୋଲୋଜି ଆଣ୍ଟ ଆପ୍ଲାଏଭ୍ ମୁଣ୍ଡରିଶନ । ଭୁବନେଶ୍ୱରେ
କୌଣସି ହୋଟେଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଖୋଲି ନ ଥିବାବେଳେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଭାବେ ଗଡ଼ି ଉଠିଥିଲା । ୧୯୩୮ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ଲାନ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହାର ନାମ ‘ଫୁଲ୍ କ୍ଲାସ୍ ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍’ ରହିଥିଲା ।
ତେବେ ୧୯୪୧ରେ ଏହାର ନାମ ବଦଳାଇ ‘ଷ୍ଟେଟ ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ଅଫ୍
ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ’ ଏବଂ ୧୯୪୮ରେ ପୁନର୍ବାର ନାମ ବଦଳାଯାଇ
(‘ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ଅଫ୍ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ କ୍ୟାରିଂ’) ଚେକ୍ବୋଲୋଜି ଆଣ୍ଟ
ଆପ୍ଲାଏଭ୍ ମୁଣ୍ଡରିଶନ’ ରଖାଯାଇଛି । ଭିଷଣସ୍ଵର୍ଗଗରଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଏହି
ଲନ୍ତୁଷ୍ଟୁର୍ ଏବେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଅଧ୍ୟାନରେ

ଶ୍ରୀ ପି.ଆର. ସାହିଲ୍ୟାନ୍
(ପିନ୍ଧିସପାଳ)

Ranita Institute of
Hotel Management &
Catering Technology

ବିପାଳ୍ ଦୁଇଟି ସ୍କେଚ୍

-ମାନମୟୀ ରଥ

(e)

ବାପା ବସେଇ ହେଲେ ପାଖାପାଖୁ ଶେଯଳଗା ହେଲା ପରେ ।
ଅକାଳରେ ବୋଉ ଚାଲିଗଲା ପରେ ପେନସନ ପାଉଥିବ
ବାପା ସତିଙ୍କ ଲାଗି ଅକାମୀ, ବୋଝ ହୋଇଗଲେ । ଘଟିକୁ
ଘତି ବା', ପାଣି, ବିସ୍ତୁତ, ମୁଢି, ତେଲ ଡଇଲିଆ କିମ୍ବା
ଯୋଗେଇବ ହାତକୁ ! କାହାର ବେଳ ବଳି ପଡ଼ୁଛି ଆଜିକାଲି !
ତେଣୁ ପାଞ୍ଚ ଲୋକଙ୍କୁ ବସେଇ ଫଳସଲା ହେଲା ବାପା
ରହିବେ ପଦର ଦିନ ବଡ଼ ପୁଆ ଘରେ, ଆର ପଦର ଦିନ ସାନ
ପୁଆ ଘରେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ରାତି ଖାଇବା ଆଉ ଜଳଖା ।
ବାଢ଼ି ଖଣ୍ଡକ ଧରି ବସୁତ କଷ୍ଟରେ ଚାଲନ୍ତି ବାପା । ତଳକୁ
ଆସନ୍ତି ସାନ ପୁଆ ପାଖକୁ ଶିଥିର ରେଲିଙ୍କୁ ଧରି ଧରି
ଚଳମଳ ପାଦରେ । ଉପରକୁ ଯାଆନ୍ତି ବଡ଼ ପୁଆ ପାଖକୁ
ପାହାଚକୁ ପାହାଚ ଚଢ଼ିଲାବେଳେ ବସି ଉଠି, ଧଳସଂକୁ
ହୋଇ । ଶୁଅନ୍ତି ପୁରୁଣା ଖଞ୍ଜାରେ, ଯେଉଁ କେଉଁ ପ୍ରତିତାମନ୍ତର
ଅମଳକୁ ଛିକି ଗୋଟାଏ ଶୋଇଛି ଦିନ ଉପର ଭାଇଁରେ ।
ବଡ଼ପୁଆ ପାଖକୁ ଜଳଖା । ଖାଇବାକୁ ଯାଇଥିବା ବାପା ନାହିଁ
ସହ କଥା ଲହସରେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସାନ ପୁଆ ପାଖରେ
ବେଳାକୁ ଖାଇବାର ପାଳି ଅଛି । ଖୁଅପିଆ ସାରି ବାସନ
ଧୋଉଥିଲା ସାନଗୋହୁ । ତାଙ୍କିଲାଗିଖାଇବାକୁନ୍ଥାବେଳିଟି
ଓଲଟି କହିଲା, “ଉପରେ ଏମିତି କେଉଁ ରେସିପି ଦେଇ ଅପାର
ରାନ୍ଧିଦେଲେ ଯେ ଖାଇବାକୁ ଆସିବନି ବେଳି ଖବରରେ
ଦେଇ ପାଇଲନି ? ଫୋପତା ହେବ ବୋଲି ଅଯଥାରେ
ଖୋଯାମାତ କରି କାମବାଲାକୁ ଯାହା ଖାଇବା ତକ ଦେଲି ।”
ବାପା ବୁଝ ରହିଲେ । ତୋକ ପାଇଁ ଯୁଣ୍ଡ କରି ଲୁହେଲକେ
ସିନା ! ତୋକକୁ ତ ମାରିବେବ ଯେମିତି ମାରୁଥିଲେ ବାପା
ହୋଇ ଛୁଆ ଫୁଲିଙ୍କ ପେଟ ପୁରେଇବାକୁ । ପାଟି କଟି
ପେଟ ପୁରେଇଲେ ବାପା ତୋକ ମେଣ୍ଡିପାଏ କ'ଣ !

ତେଣୁ ବଡ଼ ବୋହୁ ନାଟକୁ ତାଙ୍କରି ସାମାଜିକ
ଖୁଆଇଲାବେଳେ କଷିଥିଲା, “ବେଳଗି ବେଳଗି ଖାଇଦେ ଧନ ।
ଜେକେ ଏଇନା ତଳକୁ ଯିବେ ତେଣିକି ତୁ ଆଉ ଗପ ଶୁଣେଇ
ପାରିବୁନୀ ।” ବୋହୁକୁଦ୍ଵାରା କଷିଲାନି, “ଏଇଠାଇଦିଅବାପା
ଏତେବେଳ ହେଲାଣି ଆଉ ତଳକୁ ପଢି ଉଠି ଯିବ କାହିଁକି !”
ଦାନ୍ତିରୁ ହ୍ସାବରେ ନେଇ ଖଜାର କରନ୍ତିନି ପୁଅବୋହୁ ।
ଭାରି ହୁଏଇଅର କଥାରେ, କାମରେ । ବାପା ଯାହା କାହିଁ
ହୋଇଯାଉଥାନ୍ତି ବଞ୍ଚାବଣ୍ଟିରେ ।

(9)

“ବାପା, ହୁଏ ସ୍ଥିତି । ଦୂରାସା ଜାଣ । ବୋଉର ଜାବନଟ
ନର୍କ ତାଙ୍କର ଏହି ଜଣା ଛିଣ୍ଡା ଗୁଣକୁ ନେଇ । ପାନଚୁ
ହୃଦ ଖସିଗଲେ ବୋଉର ମୁହଁ, ଅଣ୍ଠା ଭାଙ୍ଗି ପକାନ୍ତି
ବାପା ।” ଘରମୁହଁ ରାସ୍ତାରେ ଗୋଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ାଇ
ଦୌଡ଼ାଉ ରାନ୍ତି ତା’ର ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁ ଅଞ୍ଜିତକୁ କହିଲା ।
ରାନ୍ତି ପ୍ରତି କଥାରେ ତା’ର ରାଗି ଏବଂ ଅର୍ଥତ୍ତବ ବାପ

ଅସୁର ଭଳି ଆସି ଅଙ୍ଗିତକୁ ଅଞ୍ଚଳବହୁତେ ଡରାନ୍ତି
ବାପଛେଉଣ୍ଡ ଅଙ୍ଗିତ ଡରୁ ଡରୁ କେଜାଣି କେମିତି ରାମୁ
ପ୍ରେମରେ ଟାବ୍ର ଭାବରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଉଥାଏ

-ଆଉ ହେବନି । ବାପାଙ୍କୁ ଯାମା କରି କହିବାକୁ ହେ
କଥାଟି । ତା' ଛିଡ଼ା ଏହି କଥାଟି କହିବାକୁ ମାୟ, ମନ୍ଦର
ବୋଲି କେହି ନାହିଁ ତା'ର । କେବେ ତ ଦିନେ ରାତ୍ରି
ହାତ ମାଗିବାକୁ ହେବ ଆଗ୍ରାଂଧୀ କାହିଁକି ସେହି କାମ ନ କରି
ଉପରିମଣି ରଖିର । ଅଳ୍ପିନ୍ଦି ନିଜେ ପବୋଧ ଥିଲା

ଦେଖୁନ, ଆଜିରେ ହେଲେ କେମିତି ଦେଇ କରିବା
ଥିଲା । ପହଞ୍ଚ ପହଞ୍ଚ ନିଶ୍ଚି ରାତି ହେବ । ବାପା ଆହୁ
ବିଚିତ୍ରିବେ । ଘରୁ ବାହାର କରିଦେବେ ଆମ ହୁଅଁଙ୍କୁ ଏକାଳ
ଦେଖୁ । ‘ଆତକିଟ ଲାଗୁଥିଲା ରାତ୍ରି ସ୍ଵର ।’ ବୋଲି
ଯିଠିରେ ହେବ ଆଜି ଉଭମ ମଧ୍ୟମ । ରାତ୍ରି ପୁଣି ଛାନିଆଁ
କଲିବେଳ ଶୁଣି ବାପା ଖୋଲିଲେ କବାଟ । ଆସାନେ
ଉଭୟଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଥକା ମାରିଲା ଭଳି ଦିଶିଲେ । ଦୁଇ
ପାଦ ଛୁଟିଲେ । ଦାଢ଼ି ଉର୍ବି ମୁହଁରେ ଦୁର୍ବାସାଙ୍କ ଦାଖି
ଆଖି ମୁହଁରେ ବରଂ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଅସାଧ୍ୟତା ଦିଶିଲେ
ଥିଲିପାଇ । ଅଞ୍ଜିତ ଆଖି ଡଳକ କଲା ତୁମାର ପାଶରୁଥିଲା

ଅଜ୍ଞାନୁ ପରିକଟ ଆତ୍ମ ଚାନ୍ଦୁ ଯାଇଁ ଉଦୟାପରିଦେଶ
ଅଙ୍ଗିତ୍ର ରୂପ ଥିଲା । ରୂପ ବି ବାପା, ବୋଉ ଆଉ ରାନ୍ତି
କିଛି ବି ଘନ୍ତି ନ ଥିଲା ଘରେ ଆକାଶିତ କି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ

ରନ୍ଧା ହେଲା । ବୋଉ ରାଜିଲେ । ବଡ଼ା ହେଲା ।
ରାନ୍ଧୁ ବାଢ଼ିଲା । ଶେଯ ପରା ହେଲା, ପାଣି ଥୁଲୁ
ହେଲା - ବୋଉ ଓ ରାନ୍ଧୁ ମିଳିକି କଲେ । ବାପା ଛୁଟିଲେ ।
ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଝିଅକୁ ଜମି ବିକି ବିଟେ
ପଢେଇବାକୁ ପଠେଇଥିଲେ ଯେ ରାତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଅଜାନ
ପରିବାରର ମୁଣ୍ଡିକୁ ଧରି ଧାଇଁ ଆସିଥି ମୁହଁକୁ ବହା
କରି ଝିଅ , ବାପା ଶାସନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲି ଜାଣିଶୁଣି
ଯେ ବାପା ଯେ ! ଛାତିପଂଚ ଗର୍ଜନ ଚାରି
ହୋଇଯାଇଥିଲା ପ୍ରତର୍ଣ୍ଣ ନାରବତାରେ
ରାନ୍ଧୁ କାନ୍ଦି ପକାଉଥିଲା । ବୋଉ ଗମ୍ଭୀର ଲାଗୁଥିଲେ
ବାପା ଲାଗୁଥିଲେ ରୋଗିଣା, ଦରମଳା । ସକାନ୍ତୁ ଉଠି
ଏକମୁହଁ ପଳେଇ ଯିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଅଙ୍ଗିର କବା
ଖୋଲି ଦେଖିଲା ବାହାର ଅଗଣାରେ ଷ୍ଟୋର ଜାଳି ଚାଲି
ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ବାପା । ଅଙ୍ଗିରୁ ଗାହଁ କହିଲେ , ତ
ତିଆରୁଛି ତୁମ ପାଇଁ । ବାପା ତୁମର ଚିକେ ଅଧିକ ଅମ୍ବୁ
ଆଉ ତିନି ପକାନ୍ତି ଚା'ରେ । ତୁମକୁ ଭଲ ଲାଗିବ ତ ? ... ?

-ଆଧିକ୍ଷା , ସେଣ୍ଟ ଜାତିଯର କିନ୍ତୁ , ବାଲିପୁଟ , ପୁର
ମୋ: ୧୯୭୮୫୭୩୯୯

ବାପାଙ୍କ ଆକାଶ

-କାମଦେବ ମହାରଣ

ଶୁଣିମଳ ବାପାଙ୍କ ଆକାଶ ।
ବେଳେବେଳେ ଗାଆଁ ପୋଖରା ପରି
ଆଉକେବେ ବେଳୀଏ ବର୍ଷା ପାଣି
ପୁଣି କହେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଚକଟକ
ଅମୃତ ଆଲୋକ ଧାରା ।

ଦିନେ ଦିନେ ବାପା
 ଅଶ୍ଵାର ଭିତ୍ତରୁ
 ଖୋଜି ଆଶକ୍ତି ଗିନାଏ ଛେନାପରି
 ଗୋଟେ ଛାଯାପଥ
 ତା'ଭିତ୍ତରେ ଲୁହସେଜଳ ଆଖିରେ
 ଚାହିଁଆଧ ଗୋଟେ ବୟସ ତାରା
 ତାକୁ ଦେଖେଇ କୁହସି
 ହେଇ, ଦେଖୁ
 ତୋ ଜେଜେ ରେ ପାଗଲା
 ମୁଁବି ଦିନେ ସେଇଠି ଥିବି
 ତୁ ବି ମୋ ପରି
 ଦେଖାଉଥିବୁ
 ତୋ ପରପିତ୍ତିଙ୍କୁ
 ଆକାଶର ଲାଗାରା ।

-ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବିଭାଗ
ପୁର୍ବତଟ ରେଳପଥ
ପୂରୀ - ୨, ମୋ: ୧୨୫୮୦୨୩୧୯

ପୁଜା-ଆଳ

ଏ ମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା..

କାଥାରେ ଅଛି-ଏମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ମନଲାଖୀ ଭୂମିକାଟିଏ ପାଇବା ପରେ ପୂଜା ହେବାଟେ କେମିଟି ଖୁସିରେ ଉଚ୍ଛୁଲ୍ଲଷ୍ଟି । କଥା କ'ଣ କି ସମାଜ ସେବା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଏକ ପିଙ୍କାରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଏକ ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ପୂଜା କହୁନ୍ତି, ‘ଜଣେ ଗାଁଭଲି ମାରୀ ସମାଜସେବା କରିବାକୁ ଆଗଭାର ହୋଇଛି । ଏପରି କି ନିଜ ପରିବାରର କିଛି ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ସେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଛି । ଏହି ଚଳକ୍ରିୟା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ ବୋଲି ମୋର ଆଶା । ତାହାର ଏଇ ସମାଜସେବା ଭୂମିକାକୁ ମୁଁ କିପରି ଭଲଭାବେ ସମାଦନ କରିପାରି ସେଥିଲାଗି ଆଲୁ ଅଞ୍ଜନ ଦେଇଥିବା ତିଥିକୁ ମୁଁ କନବାପି ଛାଇ ପାରିବି ମାହିଁ’ । ପୂଜା ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଦୟା ଚିଲିତ ବର୍ଷ ଚିଲିତ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ଯିନ୍ଦ୍ରପୃତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ସର୍କରୀ’ ଏବଂ ‘କର୍ତ୍ତି ଇଦ କହି ଦିଅୁଣି’ । ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ ଆଲୁ-ପୂଜା ଯୋଡ଼ିକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ତେଲୁଗୁ ପିଙ୍କା ‘ଆଲା ବୈକୁଣ୍ଠପୂରାମୁଣ୍ଡ’ ୨୦୨୦ରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ବଢ଼ି ଅର୍ପିଥିରେ ସୁପରହିତ ହୋଇଥିଲା ।

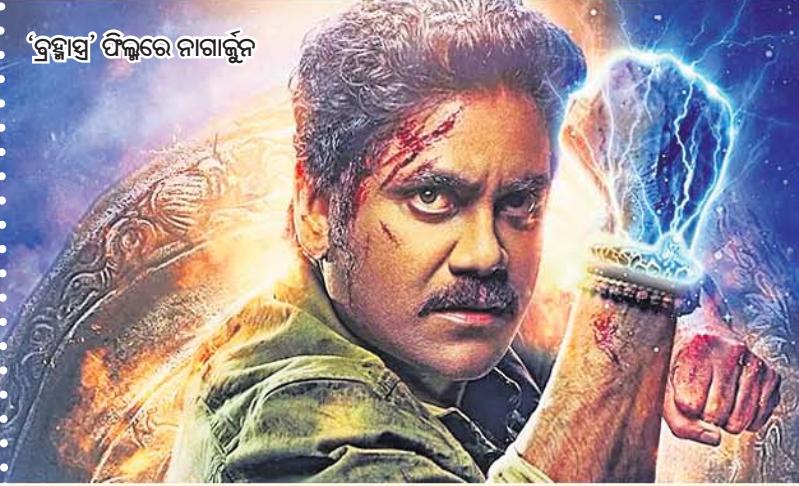
ପାଟେଗ୍ରାମିରେ ମନ

କିଆରା ଆଡ଼ଭାନୀଙ୍କର ଏବେ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଆଡ଼କୁ ମନ ଢଳିଛି । ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ସେ ହେଉଛି ଫଟୋଗ୍ରାଫି । ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ସୁଆତେ ଗଲେ ସାଙ୍ଗରେ କ୍ୟାମେରା ନେବାକୁ ଝୁଲୁ ନାହାନ୍ତି । ଶୁଣ୍ଟେରୁ ପିଂ ହେବା ମାତ୍ରେ ସେ ନିକଟରୁ ମନପୟସନ୍ଧ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଫଟୋ ଉଠାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକୁ ନୁହେଁ, ଏହି ଫଟୋଗ୍ରୁତିକୁ ସେ ନିଜ ସୌଥିବାଲ ମିଥିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜର ଏତଳି ଅଭ୍ୟାସ ବିଶ୍ୱାସରେ କିଆରା କହୁଛି, ‘ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ମୋର ଏବେକାର ନୁହେଁ । ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ମୁଁ ଫଟୋଗ୍ରାଫି ପ୍ରତି ମନ ବନାଇଛି । ଉଠାଇଥିବା ଫଟୋଗ୍ରୁତିକୁ ଆଲବନ୍ମରେ ରଖୁଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟରାଜିକୁ ନେଇ ଏହି ଫଟୋଗ୍ରୁତିକୁ ନେଇ ଏକ ଫଟୋ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରିବାକୁ ଆଶା ରଖୁଛି’ । ସେପଟେ କରନ୍ତି ଜୋହରଙ୍କ ନିର୍ମାଣାଧାନ ପିଲ୍ଲା ‘ଗୋବିନ୍ଦା ନାମ ମେରା’ରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବ । ଏହି ଚିତ୍ରରେ କିଆରାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଏବଂ ଭୂମି ପ୍ରେଦେନକର ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲ୍ଲାଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ଶଶାଙ୍କ ଶୈତାନ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ‘କୁଗରୁତ ଜିଯୋ’ରେ ବରୁଣ ଧାୟନଙ୍କ ନାଯିକା ସାଜିଛନ୍ତି କିଆରା ।

ପାତା

ଆରଣ୍ୟ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ଦିଗନ୍ବା ଚାରି ଗଣିବା

ରିଗ୍ନ ଜୋହରଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜିତ ତଥା ବୁଲ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଫିଲ୍ମ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ଡ' ର ରିଲିଜ ଡେବ ପାଇନାଲ ହୋଇଛି। ତତ୍ତ୍ଵଟ ଚିତ୍ରଟ ସର୍ଷ ସେପେମେର ୧୯୮ ରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ। ହେଲେ ଏହି ଦିନକୁ ନେଇ ବେଶ ଜ୍ଞାନିତ ଅଛନ୍ତି ସାଉଥ ମୋଗା ବାର ନାଗାର୍ଜୁନ। କାରଣ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟନ କରୁଛନ୍ତି। ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ପାଷା ଲୁକ୍ ଲୋକାର୍ପିତ ହେବା ପରେ ତାହା ବେଶ ଭାରତୀୟ ହୋଇଛି। ତାଙ୍କର ଏତଳି ଲୁକ୍କୁ ଦର୍ଶକ ପସନ୍ଦ କରିବା ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆର୍ଯ୍ୟନ ମୁଖାର୍ଜୀ। ସେପଟେ ନାଗାର୍ଜୁନ ଏସବୁ ଶ୍ରେୟ ରନ୍ ଏବଂ ଆର୍ୟନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ଏ ମେଳ ସେ କହନ୍ତି, 'ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ଡ ଫିଲ୍ମରେ ମୋର ପାଷା ଲୁକ୍ ରିଲିଜ ହେବା ପରେ ଭାରତାଳ ହୋଇଛି। ମୋତେ ଏପରି ଏକ ଭୂମିକା ପାଇଁ ଚନ୍ଦନ କରିଥାବାରୁ ଉତ୍ସମ ପ୍ରୟୋଜନ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ମୁଁ ଯତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ତାହା ସେତେ କମ୍ ହେବ। ଫିଲ୍ମଟିକୁ ଦର୍ଶକ ପସନ୍ଦ କରିବେ ବୋଲି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି।' ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ରଣାବାର କପୁର, ଆଲିଯା ଭାଜ, ଅମିତାଭ ବଜନ, ମୌନି ରାଯ, ଶାହରୂହ ଖୀ ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ୟନ କରିଛନ୍ତି।

ପ୍ରଯେ, ତୁ ମୋର ସିଏ

ଲିଙ୍କ ମୋଶନ ପିର୍କୁର୍ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ନେମା ‘ପ୍ରିୟେ, ତୁ ମୋର ସିଏ’। ଏହାର କାହାଣୀରେ ଲଭ, ମୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଦ୍ରାମା, ଆସ୍ତନ, କମେଡ଼ି ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ଚିତ୍ରର ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ଅଭିନେତ୍ରାବୁ ପ୍ରଯୋଜିକା ସାଜିଥିବା ଖେଳିକ। ପ୍ରିୟେ, ତୁ ମୋର ସିଏ’ରେ ଅମ୍ବାନ ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଥିବାବେଳେ କଂ ସହ ଏଲିନା, ବଦି ମିଶ୍ର, ସୋମା ଭୌମିକ, ଅମର, ଗୁପ୍ତ, ଧରିତ୍ରୀ ମୁୟାଳ, ପୃଥ୍ଵୀରାଜ ନାୟକ, ଟିଲ୍ଲ ଭାଇ ଓ ଲଜ୍ଜା ବାନାର୍ଜିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁବାକୁ କିବି। ଏହି ପିଲ୍ଲର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ପାଦିତ ଆଗଧାତ୍ରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପାଶୁ ସାହୁ ସଂଘୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି ବୈଦ୍ୟନାଥ ଦାଶ। ନୂଆ ସହ ଏହି ବ୍ୟାନରରେ ‘ଡୋର ମୋର କଟି’ ନାମକ ଆଉ ଏକ ନୂଆ ନେମାରେ ଉହାକୁ ମହାପାତ୍ର, ଶାତଳ, ଶୌଲେନ୍ଦ୍ର, ପୁନୁରା, ଷ୍ଟାଇଲିଶ, ପାପୁ, କଲିଆ ଷଖ, ଜୀବନ ପଞ୍ଚ, ଐଶ୍ୱର୍ୟା, ସୁଧାଶ୍ରୁ ମୋହନ ସାହୁ ନୁ ନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ଅଭିନୟାନ କରୁଥିଲାଟି। ଏହି ଚଳନ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ମେଶ ରାଉତ। ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାଯିତ୍ବ ତୁଳାରୁଥିଲା ପ୍ରେମନୟ ରୁର୍ମାନ ଏହାର ଶୁଣ୍ଟି ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଲ୍ଲାନରେ ଚାଲୁ ରହିଛି।

କାହାରୁ ତରକି ନୁସରତ

ମୁସରତ ଭାବୁର କିଛି ଜିନିଷକୁ ଭାରି ଭୟ କରନ୍ତି । ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ଦେଖୁବାକୁ ପାଆନ୍ତି ତେବେ
ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହେଲେଯାଏ । ହେଲେ ତାହା କ'ଣ ଜାଣିବେନି ? ସେ ହେଉଛି ଅସରପା ଓ
ଝପିଟି । ଏକଦା ଏକ ଜନତୋର ଶୁଟିଂବେଳେ ସେ ଅସରପାଟିଏ ଦେଖୁଦେଲେ ସେ ସେଥାଙ୍କ
ଶୁଟିଂକୁ କିଛି ସମୟ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏ ନେଇ ବୁସରତ କହନ୍ତି, 'ସତ କଥା ହେଲା
ଅସରପା ଦେଖୁଲେ ମୋତେ ଭାରି ଡର ଲାଗେ । ଥରେ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅଭିନନ୍ଦ କରିଥିବା ଏକ
ସିନେମାର ଶୁଟିଂକୁ କିଛି ସମୟ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ପରେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କ୍ୟାମେର
ସାମନା କରିବାକୁ ଯିବା ବେଳକୁ ମୋ ଆଖି ଗୋଟିଏ ଝପିଟି ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ
ମୁଁ ଡାଏଲଗ କହିବି କ'ଣ ଭୟରେ କ୍ୟାମେରା ସାମନାରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଥିଲି ।' ବର୍ଷାମାନ ହେ
ଅଭିନନ୍ଦ କରିଥିବା 'ଜନିତି ମୌଜାରି' କିଲିଙ୍ଗ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି । ଏହାର ସେଶାଳୀ କ୍ରିତିମ ସମୟରେ
ଏକ ମରାଦାର ଘରଟା ଘଟିଥିଲା । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ନୁସରତଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି କହିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ
ଫିଲ୍ମରେ ଚିତ୍ରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏକଥା ଶୁଣି ଏହି ନାଯିକା ଚିକେ ଚମକି ପଡ଼ିଥିଲେ । ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ
ତାଙ୍କ ସହ ମଜା କରୁଥିବା କହିବା ପରେ ନୁସରତଙ୍କ ମୁଁରି ଲାହରି ଖେଳିଯାଇଥିଲା

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲି

ମୁଁ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ବଳଗଣ୍ଡି ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥାଏ । ଆମ ସ୍କୁଲର
ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଉମା ମଉସା ମୋ' ନମାଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ।
ହତୀର ସାରଙ୍ଗର ହୃଦୟାତ୍ ସ୍କୁଲରେ ହେଲା । ନମା ସୋଠାରେ
ଉପସିତ ଥିଲେ । ସେ ସାରଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ହରିଟାଳ ନେଇଗଲେ
କିନ୍ତୁ ସୋଠାରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତା'ପରେ ନମା
ସାରଙ୍ଗର ମରଶରାରକୁ ତାଙ୍କ ଘର ଗୋପାନୀଯାପୁରକୁ ନେଇ
ସୋଠାରେ ତାଙ୍କର ଶେଷକୁଟ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ । ବନ୍ଧୁ ବିଯୋଗରେ
ନମା ଅଧିଆୟକୀ ପଢିଥିଲେ । ଥରେ ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ହୋଇ ସାଇକେଳ
ଚଳାଉଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଆକ୍ରିତେଷ୍ଟ ହେଲା । ଦୀର୍ଘଦିନ ଅପିସ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଲେନି । ଅପିସ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସାତିବାଳଯରେ
ଆଏ । ଦରମା ନ ମିଳିବାରୁ ଘରେ ଚଲିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିଲା ।
କାରଣ ଆମେ ଥିଲୁ ଭାଇଭରଣୀ ପାଞ୍ଚ । ବୋଉ ସରଳ ଚାହିଁଛି ।
ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ଭତ୍ତାପର । ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ସବୁ ସୁଖର ସାଥ । ଗୋଜଗାର
ନଥବାରୁ ଜେଜେବାପା ବି ଆମକୁ ଗାଁ ଘର ମନା କରିଦେଲେ,
ଯାହାର କେହିନାହିଁ ତାକୁ ଠକ୍କର ସାହା । ଆମ ଘର ପାଖରେ
ଥିବା ରୂପୁ ମାମୀ ଘର କର୍ତ୍ତ୍ଵ ମାଳି ପୁଣିକ୍ରମିଲେ
ଦୁଇ ଚଙ୍କା । ସେହି କାମ ତାଙ୍କର ଭଲ ଚାଲିଥାଏ । ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
ଯାଇ ମାଳି ଚାନ୍ଦିବା କାମ ଶିଖିଲି ଆଉ ଆୟା ଦୋକାନରେ ମାଳି

ଦେଇ ପଇସା ଆଶିଲି । ମନେ ଅଛି ପ୍ରଥମ ଦିନର ରୋଜଗାର ମୋର ବାର
ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ସେହି ପଇସାରେ ଘର ସରଦା ଆଶିଥିଲି । ଆଉ ଘର
ଲୋକଙ୍କୁ ପେଟ ପୂରାଇ ଖାଇବାକୁ ଗଣେ ଦେଇପାରିଥିବାରୁ ଭାରା ଖୁସି
ଲାଗୁଥିଲା ସେବିନ । କ୍ରମେ ଘରକୁ ମାଳି ଆଶି ବୋଉ ସହ ମିଶି ମାଳି ଗୁଡ଼ିଲି ।
ତା' ସହିତ ବଳିତା ବୋଲିବା ଶିଖି ବଳିତା ବିକ୍ରି ମଧ୍ୟ କଲି । କଠୋର ପରିଶ୍ରମ
କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ଭଲ ରୋଜଗାର ହେଲା । ଘରେ ମତେ ଟିଆ ନୁହେଁ ବରଂ
ବଢ଼ ପୁଅର ସମ୍ବାନ୍ଧ ଦେଉଥିଲେ । ପିଲାଟିଏ ହୋଇ ବି ମୋର କାମ କରିବାର
ଆଗ୍ରହ ଓ ଜଙ୍ଗ ଦେଖି ସାହିପତିଶା ଲୋକେ ମୋତେ ଖୁବ ଆଦର କରୁଥିଲେ ।
ରବିବାର ଦିନ ସୁଲା ଛୁଟି ଥିବାରୁ କ୍ରମେ ସେବିନ ବୋଉ ସହ ମିଶି ବଢ଼ ପକାଇବା
କାମ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଦିନେ ସାହିର ଜଣେ ଦୋକାନୀ ଭାଇନା ମୋର
ବଢ଼ ପକାଇବା ଦେଖୁ କହିଲେ- ଆରେ ବାପ ! କି ମୁନ୍ଦର ଟିକି ଟିକି ବଢ଼ ପାରୁଛି ।
ମୋ ପାଇଁ ଗଣେ ପାରିଦେବୁ । ମୁଁ କହିଲି, ଠିକ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ ଦୋକାନ ପାଇଁ
ବଢ଼ ଦରକାର ହେବ ତା'ହେଲେ କହିବ । ମୋ କଥା ଶୁଣି ସେ କହିଲେ, ହୁଏ
ପ୍ରଥମେ କିଲେ ଦେ, ତା'ପରେ ଦେଖୁବା । ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ମୋ ବଢ଼ ଭଲ ଲାଗିବାରୁ
ଦୁଇ ଚାରି କିଲୋ ବଢ଼ି ବି ସେ ଅର୍ତ୍ତର କରି ନେଇଥିଲେ । ବର୍ଷାଦିନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ
ବାକି ସମୟରେ ବଢ଼ି ବିକ୍ରି ଭଲ ହେଉଥିଲା । ଏମଟି ଚାଲିଲା ମାଟ୍ରିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ତା'ପରେ ଥିଲେଇ ଶିଖି ସିଲେଇ କାମ କରିବା ସହ କିଛି ପିଲାଙ୍କୁ ବୁୟସନ କରିବା
ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲି । ସମୟ ଗଢ଼ିବା ସହିତ ଧାରେ ଧାରେ ମୋ ଭାଇଜଣାମାନେ

ସାହିତ୍ୟକା ସୁବାସିନୀ ଶତପଥୀ ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହକ୍ତି...

ମଧ୍ୟ ଆମୁନିର୍ଭରଣୀଙ୍କ ହୋଇଗଲେ । ସମସ୍ତେ ଏବେ
ଖୁସିରେ ନିଜ ନିଜ ଛାନରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ବି ଯା’
ଉଚରେ ସାହିତ୍ୟ ଶୈଳ୍ୟରେ କିଛି ପାଦ ଆଗେଇ
ଯାଇଛି । ସ୍ଵାଳ୍ପ ଚଳଣି ହେଉ ଥିବା ସାମାଜିକ
ଖ୍ୟାତି ଏବେ ସବୁଛିଛି ମୋ ପାଖରେ ଅଛି ସତ,
କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁରୁଣା ଦିନର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭରା
ସମାନକୁ ମୁଁ କେବେ ବି ପାଶୋରି ପାରିବି ନାହିଁ ।

ସାଥୀ

ପାଖରେ ନାହିଁ ମନର ସାଥୀ, ଭାବନାରେ କିତେ ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତି

ପ୍ରଶ୍ନ: ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋତେ କଥା ଦେଇ ଯାଇଛି ଯେ, ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ଫେରି ଆସିବ । ହେଲେ ଦିନ ପରେ ଦିନ ରାତି ପରେ ରାତି ବିଟିଯାଉଛି । ହେଲେ ସେ ଫେରୁନି କାହିଁକି ? ସେ ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲି ଗଲାନି ତ ?

ଉଦ୍‌ଧର : ‘ପାଖରେ ନାହିଁ ମନର ସାଥୀ, ଭାବନାରେ ବିତେ ଚାନ୍ଦିର ରାତ’। ପ୍ରେମରେ ସବୁଠାରୁ ବଢ଼ି କଥା ହେଲା ବିଶ୍ୱାସ। ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି କହିଯାଇଛି ଯେ, ସେ ଶାନ୍ତି ଫେରିଆସିବ। ହେଲେ ଆପଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଦିନ ଗଡ଼ିତାଳିଛି ହେଲେ ସେ ଫେରୁନାହିଁ। ସେହି ପୁଦ୍ରରୀର ଠିକଣା ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ କି ? ଏବେ ତ ହାଲଚେକ ଯୁଗ। ଅନ୍ତରେ ମୋବାଇଲି ନମ୍ବର ଥିବ। ତେଣୁ ଭାବନା ରାଜଜରୁ ବାହାରି ଆସି ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି। ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ପାଇୟିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମନ ସହ ମୋ ମନ ମିଶି ଯାଇଛି । ମୋ ପ୍ରେମିକା ବର୍ଷାକୁ ଭାରି ଭଲ ପାଏ । ବର୍ଷାକୁ ନେଇ ତା' ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କବିତା ଲେଖିଛି । ତାକୁ ସେ ଗୁହ୍ଣା କରିବ ତ ?

ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରସ୍ତରାଜୀ, ପାଞ୍ଚମିଶ୍ରମ

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ : ଯାହାକୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି ତାହାର ମନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ପରଖା ନେଇଥିବେ । ସେ ବର୍ଷାକୁ ଭଲ ପାଏ । ପୁଣି ଆପଣ ବର୍ଷାକୁ ଆଧାର କରି କବିତା ଲେଖିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁ, ସେହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବର୍ଷାକୁ ଶବଦରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ମିଳି କବିତାକୁ ତାଙ୍କ ସାମନାରେ ଏମିତି ଅଜ୍ଞାତି ଦିଆନ୍ତି ଯେମିତି ତାଙ୍କର ଲେଜି ଲେଜି ମନ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ଚାହୁଁଛି । ଏହି ସମୟରେ ତାକୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କଲେ ।
କିଛି ଭୁଲ ହେବ କି ? -ପ୍ରମୋଦ କୁମାର, ବାଲେଶ୍ୱର

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ : ପ୍ରେମ ଆରମ୍ଭରୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ପାଦ ଆଗକୁ ଗୋଟିଏ ପାଦ ପଢ଼କୁ ପକାଇଲେ ତେବେ ସେଇଠି ହଁ ଲକ୍ଷି ରହିଥିବେ । ତା' ଲାଜୁକୁ ଯଦି ଉଚ୍ଚମା କରି ତାହାର ଅସଳ ଅର୍ଥ ଜାଣିବାରିଲେଣି, ତେବେ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି କହିଲୁ ? ଆପଣଙ୍କ ଆଖୁ ସହ ତା' ଆଖୁ ମିଶିଲେ ସେ ହସି ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଛି । ବାସ୍ତବ, ଏପରି ସୁଯୋଗକୁ ଆଦୋ ହାତଛତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ବାହୁ ଯଦି ଥରେ ଝୀରିଗଲା ତେବେ ପୁଣି ଥରେ ଆସିବ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା କହିବ ? ତେଣୁ ବେଳକାଳ ଦେଖୁ ଏମିତି ତାର ମାରନ୍ତୁ ଯେମିତି ଏକାଥରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ମିଶନ ସବକେସି ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଥରେ ତ୍ରୈନରେ ଯିବା ବେଳେ ଜଣେ ଛିଆ ସହ ମୋର ଭେଟ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ତା' ପ୍ରେମରେ ପଢିଯାଇଥିଲି । ହେଲେ ପରେ ଜାଣିଲା ବେଳକୁ ସେ ମୋଠାରୁ ବୟସରେ ବଡ଼ । ଏବେ କ'ଣ କରିବି ଜାଣିପାରନ୍ତି । -ଅମର ପରିଜ୍ଞା, କଟକ

ଡକ୍ଟର : ପ୍ରେମର ପ୍ରତି ସ୍ନେହପରେ ରିଷ୍ଟ ରିଷ୍ଟିଛି । ତେଣୁ ଦେଖୁଗାହଁ ପାଦ ପକାନ୍ତୁ । ଯଦି ସେ ଟିଆ ବୟସରେ ବଢ଼ ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ସହ ସେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ରଖାବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ସେ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ କେତେ ବଢ଼ ତାହା ଜାଣି ନେବା ନିଶ୍ଚାତି ଦରକାର । ନ ହେଲେ ବୟସର ତାରତମ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଚେନ୍ଦ୍ରମର କାରଣ ହୋଇ ଠିଆ ହେବ । ତେଣୁ ଭାବି ଚିନ୍ତି ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତୁ । କାହା ପରାମର୍ଶରେ ଆଗେଇଲେ ଝୁଣ୍ଡ ଅସୁରିଧା ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଭାବିଚିନ୍ତି ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆନ୍ତ ଯେମନି ଆମଣଙ୍କ ମନରେ ଖୀର ଲହରି ଖେଳିପର ।

ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଷଦ ଚକ୍ରାବ୍ଦ ଅଇକ୍ୟନେତ୍ର

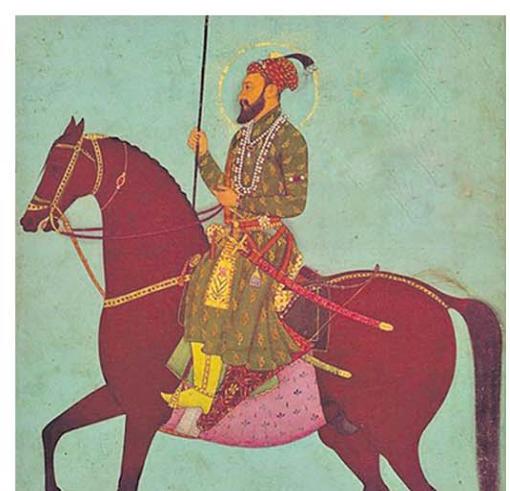
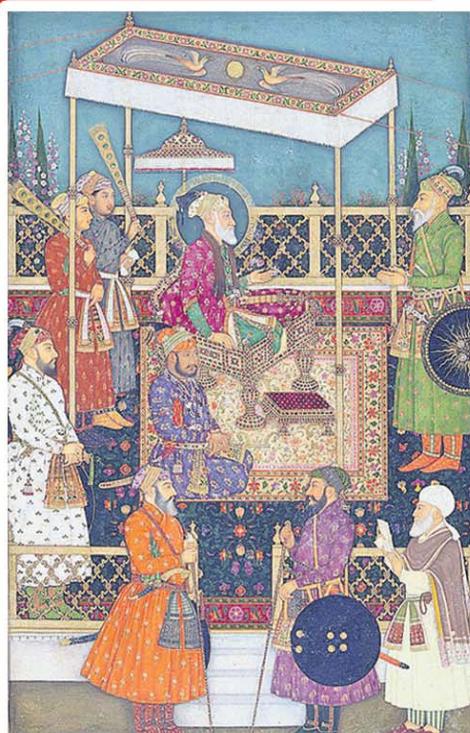
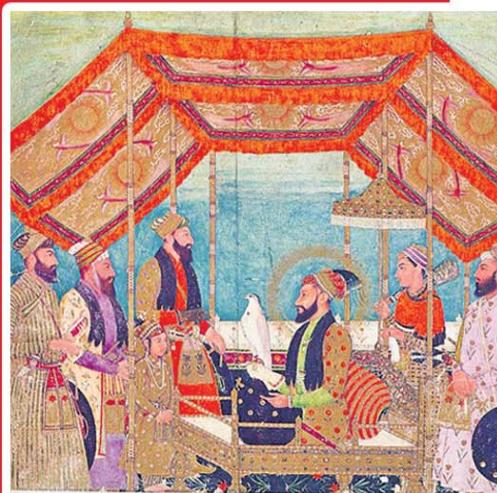
ଓইରଙ୍ଗକେବ; ଇତିହାସ କେବେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ବାଦଭାବେ
ତ କେବେ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ବିରୋଧୀ କୁର ଶାସକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ
ଡେବେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ୩୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଏବେ ପୂଣି ଥରେ ସେ ଚଞ୍ଚ
ଓ ବିବାଦ ଘେରରେ...

ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଡିଗାଙ୍ଗ ଗତିଷ୍ଠନ୍ତି ସେ ସବୁ ଉପରେ ବୁଲିଦୋଜର ଚଢାଇ ଦେବା ଉଚ୍ଚିତ ।’

ତେବେ ଅଳିଗତ ମୁସଲିମ ଯୁଦ୍ଧଭାବରେ ମଧ୍ୟାୟୀ ଲିତ୍ରୋପାଥ
ପ୍ରଫେସର ଓ ଲେଖକଭାବେ କାମ କରୁଥିବା ଏତିହାସିକ ନଦିମା
ରେଜାଡ଼ି କହୁଛି, ‘ଆରଙ୍ଗଜେବ ଏକ ସହଜ ନାମ ହୋଇଯାଇଛି,
ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ କିଛିବର୍ଷ ହେବ କେତେକ ବିଶ୍ଵାଳିତ ହିନ୍ଦୁ ଜନତା
ଦଳିତ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଆସୁଛନ୍ତି। ତା’ସହ
ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହୁଛି, ‘ଯଦିଓ ଆରଙ୍ଗଜେବ ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରକୁ
ଘ୍ୟାସ କରିଥୁଲେ ଓ ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ଉପରେ ପକ୍ଷପାତି ଚିକିତ୍ସ ଲାଗୁ କରିଥୁଲେ,
ତଥାପି ସେ ସମ୍ରାଟଭାବେ ଖରାପ ନ ଥିଲେ । ସେ ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରର
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥୁଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ
ରକ୍ତରେ ଝୁରୁ ଭୃତୀଯାଙ୍କ ଭାଗ ହିନ୍ଦୁ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା । କାରଣ ଆକରଷଣ ଓ
ତାଙ୍କ ଅଣ ଜେଜେବାପା ହିନ୍ଦୁ ରାଜପୁତ୍ରଙ୍କ ବିବାହ କରିଥୁଲେ । ତା’ଛତା
ଅନ୍ୟ ମୋଗଲ ଶାସନ କାଳ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ଉଚ୍ଚ
ସୋପନରେ ଅଧିକ ହିନ୍ଦୁ ରାଜ୍ୟପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଆଉ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଜୀବନରେ ସେ ଆଦୋ ମୌଳିକବାଦୀ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ରେଜାଡ଼ି
କୁହୁଛି । ସେ ସୁରା ପାନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ କରୁଥୁଲେ ତା’ସହ ହିନ୍ଦୁ
ଦେବାଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗବାଦ୍ୟ ବାଣୀ ବଜାଇବାକୁ ବି ପଥର କରୁଥୁଲେ । ଅନ୍ୟ
ମୋଗଲ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଶାସନ କାଳ ଅପେକ୍ଷା ତାଙ୍କ ସମୟରେ ସେ
ଅଧିକ ସଙ୍ଗୀତ ପୁସ୍ତକ ଲେଖାଇଥିଲେ । ରେଜାଡ଼ି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହୁଛି,
ସେ ତାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ବିପଳତାକୁ ଘୋଟାଇବା ଓ ନିଜ ପ୍ରାଧିକାରକୁ
ମନ୍ତ୍ରଭୂତ କରିବା ଲାଗି ଧର୍ମର ସାହାରା ନେଇଥିଲେ । ଯେମିତିକି
ଆଜିକାର ରାଜନୈତିକ ନେତା କରୁଛନ୍ତି ।’

ଏଥରୁ ପରେ ରେଜାଭି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ଓରଙ୍ଗଙ୍କେବ
ଜଣେ କୁର, ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଗୋଲବାଦୀ ଥୁଲେ, ଯେକି ହିନ୍ଦୁ
ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେହିଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏବେ ଆମେ
ଆନ୍ତରକରଣ କରିବା ଉଚିତ କି ?

୩୦୦ ବର୍ଷ ପୁର୍ବେ ସେ ଜଣେ ସେହାରା ନିଷ୍ଠୁର ଶାସକ ଥିଲେ । କାରଣ ସେତେବେଳେ ଆଜିର ଆଧୁନିକ ଗଣତନ୍ତ୍ର ନ ଥିଲା କି ତାଙ୍କୁ ପଥ ଦେଖାଇବା ଲାଗି କୌଣସି ସମିଧାନ ନ ଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ଆମେ ଭାରତୀୟ ସମିଧାନ ଓ ସଂସଦର ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ । ତେଣୁ ଆମେ କେମିତି ଷ୍ଟୋଡ଼ଶ ଓ ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ କରାଯାଇଥିବା କୁରକର୍ମ ଅନୁକରଣ କରିବା ? ତେଣୁ ଯଦି କେହି ସେ ସମୟର ରାଜନୀତିକୁ ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନା ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଓରଙ୍ଗଜେବ କରିଥିବା ଅପରାଧଠାରୁ ବହୁଗୁଣରେ ବଡ଼ ଅପରାଧ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯିବ ।

ସୁଚନା
 ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
 ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
 ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଫେବୃଲ୍ୟ

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମତେଳ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
 ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଟି ଦି ନ, ବି-୧୪ ରସୂଲଗଢ଼
 ଶିଳ୍ପାଞ୍ଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧

ହାତ୍ ହାତ୍

ଫ୍ଲାଇଁ କିସ୍ତ

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଥାମୀଙ୍କ: ଯଦି ଭୂମିକୁ କୌଣସି
 ସୁନ୍ଦରୀ ମହିଳା ଫ୍ଲାଇଁ କିସ୍ତ ଦେବେ,
 ତମକୁ କେମିତି ଲାଗିବ ?
 ସ୍ଥାମୀ: ମତେ ବହୁତ ରାଗ ଲାଗିବ ।
 ସ୍ତ୍ରୀ (ଖୁସିରେ): ସତ !
 ସ୍ଥାମୀ: ଏମିତି ଅଳସୁଆ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ
 ଉପରେ ରାଗିବିନି ତ ଆଉ କ'ଣ
 କରିବି ?

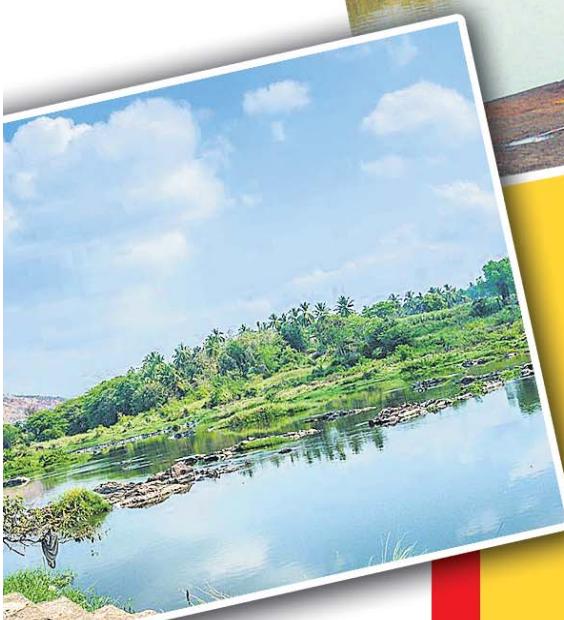
ଛୁରୀ

ମଧ୍ୟ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ରାଜେଶ ପାଖରେ
 ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ରାଜେଶ: କ'ଣ ହେଇଛି
 କାହିଁକି ଏମିତି ଦୌଡ଼ୁ ?
 ମଧ୍ୟ: ମୋ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ ମୋ ପଛରେ
 ପଡ଼ି ଯାଇଛି ।
 ରାଜେଶ: କ'ଣ କହୁଛୁ କୁ ? ହେଲେ
 କାହିଁକି ?
 ମଧ୍ୟ: ମୁଁ ସକାଳେ କହିଲି, 'ଦିଲ୍ ଚିର
 କେ ଦେଖୁ ତେବା ହି ନାମ ହୋଗା...' ।
 ଆଉ ତା'ପରବୁ ସେ ଛୁରୀ ଧରି ପଛରେ
 ଗୋଡ଼ରେ ଛାତି ଚିରିକି ଦେଖୁବ ବୋଲି ।

କ'ଣ ଦିଏ

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଗୋପୁକୁ: ଛୋଟ ମହୁମାଛି
 କ'ଣ ଦିଏ ?
 ଗୋପୁ: ମହୁ ।
 ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ: ପଢଳା ଛେଳି କ'ଣ ଦିଏ ?
 ଗୋପୁ: ଖାର ।
 ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ: ଆଉ ମୋଟା ମଙ୍ଗି ?
 ଗୋପୁ: ହୋମଞ୍ଜାର୍କ ।

ಜನಗಹಲ್ಕಿಪೂರ್ವ ಪರಿಬೇಶಾರ್ಥಕ ದೂರರೆ ಥಿಬಾ ಬೆಳ್ಳಾಲ್ಕು
ನಿಕಟಪ್ಪ ಘಣಾ-ಮೊಕೆದ್ದು ನಾಮಕ ಗ್ರಾನ್ ದುಡ್ಲಿ
ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಶೋಭಾ
ಪಾಲ್ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಪರ್ವತ ಆಕೃತಿ
ಕರಿಥಾಸಿಕ್ಕಾ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಂತಿಕ
ನದಿರೆ ಗಾಧೋಜಬಾ
ಸಹಿತ ಬೋಟ್, ಪಿಂಗಿ ತथಾ ತ್ರೇಕಿಂ
ಮಜಾ ನೆಬಾರೆ ಪರ್ಯಾಟಕ
ಬೆಣ್ಣ ಖೂಣಿ ಅನ್ನಭರ ಕರಿಥಾಕ್ಕಾ
ಷೆಥ್ಪಾಲ್ ಹುಟ್ಟಿದಿನಗ್ರಾಂತಿಕರೆ
ಎಂದರೆ ಆಗಾಂಕುಳಕರ ಪ್ರಬಲ ಉಡಿ
ದೇಶಾಂಗಾನ್ ಮಿಲೆ...

ಬೆಳ್ಳಾಲ್ಕುತಾರು ಪ್ರಾಯ ೯೩ ಕಿ.ಮಿ ದೂರರೆ
ರಹಿತ ಘಣಾ ಏಂ ಏಂ ಮೊಕೆದ್ದು ನಾಮರೆ ದುಡ್ಲಿ
ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಗ್ರಾನ್। ಸಾಪ್ತಾಂತ್ರಿಕ ಹುಟ್ಟಿ ಕಣಾಳಬಾ ಪಾಲ್
ಎಹಾ ಹೇಳಿತ್ತಿ ಪರಫೆಕ್ಟ್ ಹೆಸ್ಟಿನೆಶನ್। ಘಣಾ
ಹೇಳಿತ್ತಿ ಷೆಹಿ ಗ್ರಾನ್; ಯೆಂಠಾರೆ ಅರಕಾರ್ತೀ
ನಾಮಕ ಏಕ ನದಿ ಕಾಬೆರೀ ನದಿ ಸಹ ಮಿಶ್ರಿ।
ಆಱ ಷೆಹಿ ಗ್ರಾನ್ ಮಾತ್ರ ೪ ಕಿ.ಮಿ ದೂರರೆ ರಹಿತ
ಮೊಕೆದ್ದು; ಯೆಂಠಾರೆ ಕಾಬೆರೀ ನದಿ ಆಬಢಾ
ಖಾಬಢಾ ಪಥರ ಚಣಾ ವೆಳ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಹೇಳಿತ್ತಿ।
ಜನಗಹಲ್ಕಿಪೂರ್ವ ಪರಿಬೇಶಾರ್ಥಕ ದೂರರೆ ಥಿಬಾ ಏಹಿ
ಗ್ರಾನ್ ನಿಜರ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಘೋಧಿಯ
ಪಾಲ್ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಬೆಣ್ಣ ಆಕೃತಿ ಕರಿಥಾಕ್
ಖಾಷ ಷೆಥ್ಪಾಲ್ ಅಧ್ಯಾಕಾಂಶ ಸಮಯ ಎಂದರೆ
ಪರ್ಯಾಟಕಙ್ಕರ ಉಡಿ ಪರಿಳಕ್ಷಿತ ಹೋಜಾರ್ಥಾ

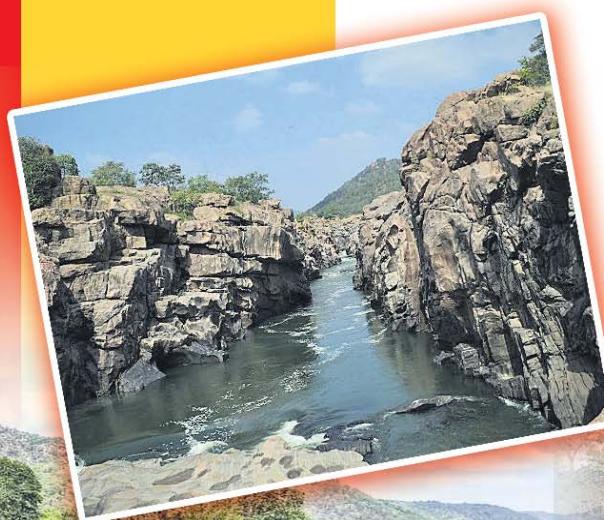
ನಿಂದಿರ ಘಾಟಾರೆ ಘಾಟಿತ ಸಂಘ-ಮೊಕೆದ್ದು

ನಾಮಕರಣಕ್ಕು ನೆಳ ಕಿರ್ಮದ್ದು: ಮೊಕೆದ್ದು ಹೇಳಿತ್ತಿ 'ಮೊಕೆ'ರ ಏಕ ಬಿಕಣಿತ ಶಬ್ದ। ನಿಂದಿರ ಭಾಷಾರೆ ಮೊಕೆರ ಅಂಥ ಹೇಳಿತ್ತಿ ಛೆಲ್ಲಿ। ಕಿರ್ಮದ್ದು ಅನುಯಾಯಾ, ಆಕ್ಕಾ ಬಹು ಬರ್ಷ ಪೂರ್ವೇ ಏಕ ಬಾಗ ಗೋಂಿಂ ಛೆಲ್ಲಿಕ್ಕು ಮಾರಿಬಾ ಪಾಲ್ ಗೋಢಾರ್ಥಾಲ್। ಭಯಭಾತ ಹೋಜ ಪತಿಥ್ರಾ ಛೆಲ್ಲಿತ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕು ಬಞ್ಚಿಬಾ ಪಾಲ್ ಮೊಕೆದ್ದುರೆ ಥಿಬಾ ಏಹಿ ಆಬಢಾಖಢಾ ಪಾಹಾಡ್ಲಿಕ್ಕು ಗೋಟಿತ್ತೆ ಲಂಪರೆ ಪಾರ್ ಹೋಜಯಾಲ ನಿಜಕ್ಕು ಬಾಗ ಕಬಲಕ್ಕು ರಷಾ ಕರಿಬಾರೆ ಸಾಪಳ ಹೋಜಯಾಲ್ಥಾಲ್। ತೆಬೆ ಆಣ್ಣ್ಯರ ಕಥಾ ಹೇಳಿತ್ತಿ ಮೊಕೆದ್ದುಗ್ಗ ಏಹಿ ಪಾಹಾಡ್ ಏತೆ ಆಬಢಾ ಖಾಬಢಾ ಥ್ಲಾ ಯೆ, ಏಹಾ ಉಪರೆ ಸಹಜರೆ ಚಾಲಿಬಾ ಮಧ ಬಢ ಕಷ್ಟಕರ। ತಾ'ಇಂಡಾ ಉತ್ತರ ಪಾಹಾಡ್ ಮಧರೆ ರಹಿತ್ರಾ ಪಾಂಕ್(ಯಾಹಾ ಮಧ ದೆಳ ಕಾಬೆರೀ ನದಿ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಹೋಜಾರ್ಥಾ) ಗರಾರ ಹೇಬಾ ಘಣೆಸಣೆಂ ಖ್ಲಾರ ಚಿಂಡಾ ಮಧ ಥ್ಲಾ. ತೆಣ್ಣು ಏಹಿ ಷೆತ್ತರೆ ಛೆಲ್ಲಿತ್ತೆ ಕ್ಲುಬಾ ಮಾರಿ ತೆಳ್ಳ ಗಳಿಯಿಬಾ ಘರಣಾಟಿಗ್ರಾನೀಯ ಲೋಕಿಲ್ಲ ಬೆಣ್ಣಾಣ್ಣ್ಯರ ಕಿರಿದೆಳ್ಳಾಲ್। ಘೇಮಾನೆ ಏಹಿ ಘರಣಾಕ್ಕು ಭರಬಾನಿಕ್ಕರ ಏಕ ಚಮಕ್ಕಾರ ಬೋಲಿ ಮಾನಿ ನೆಳ್ಳಾಲ್. ಯೆಂಥ್ಪಾಲ್ ಪರಬರ್ಣಾ ಸಮಯರೆ ಏಹಿ ಗ್ರಾನ್ ನೀ ಮೊಕೆದ್ದು ರಷಾಯಾಲ್ಥಾಲ್. ಬೋಲಿ ದಿಷ್ಟಾಸ ಕಾರ್ಯಾಂಶ | ಷೆಹಿಪರಿ ಅರಕಾರ್ತೀ ನದಿ ಏಂ ಕಾಬೆರೀ ನದಿರ ಘಣಾಪ್ಲಾಲ್ಕು ಘಣಾ ನೀರೆ ಲೋಕಪುಣಾರೆ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಹೇಬಾಕ್ಕು ಲಾಗಿತ್ತಾಲ್.

ಕೆಬೆ ಓ ಕೆಮಿತಿ ಯಿಬೆ: ಗ್ರಾನ್ ಪಾಣಿಪಾಗ ಸ್ವರೂಪ್ರಾರ್ಥಿ ಮತಾನುಯಾಯಾ, ಏಹಿ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಗ್ರಾನ್ಕು ಬರ್ಷರ ಯೆ ಕೌಶಿ ಸಮಯರೆ ಬುಲಿಯಿಬಾರ ಸುಖಿಧಾ ಥ್ಲಾ ಹೇ, ಘೇಪ್ಯೇಮರ್ರ ತಿಯೇಮರ ಹೇಳಿತ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಮಯ. ಕಾರಣ ಏಹಿ ಸಮಯರೆ ಗ್ರಾನೀಯ ಪಾಣಿಪಾಗ ಬುಲಾಬುಲಿ ಕರಿಬಾಕ್ಕು ಬೆಣ್ಣ ಅನ್ನಾಲ್ಕು ರಹಿತಾಂಶ | ಷೆಹಿಪರಿ ಏತಾಕ್ಕು ಯಿಬಾಕ್ಕು ಹೇಲೆ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಪ್ರಾಥಮ ಬೆಳ್ಳಾಲ್ಕುರೆ ಪಹಂತ್ತಿ ಯೋಂರು ಕನಕಪೂರಾ ನಾಮಕ ಏಕ ಗ್ರಾನ್ ಯಿಬಾಕ್ಕು ಹೋಜಾರ್ಥಾ | ಏಹಾಪರೆ ಕನಕಪೂರಾ ಘಣಾ ಪರ್ಯಾಟಕ ಮೊಂರಣಾತ್ತಿರೆ ಯಿಬಾರ ಸುಖಿಧಾ ರಹಿತಾ | ಕಿಂತು ತಾ'ಪರೆ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಸ್ವತನ್ತು ಬೋಂ ದ್ವಾರಾ ನದಿ ಪಾರ್ ಹೋರ ಮೊಕೆದ್ದುರೆ ಪಹಂತ್ತಿಗಾಕ್ಕು ಹೋಜಾರ್ಥಾ | ಪರ್ಯಾಟಕ ಚಾಂಡಿಲೆ ನಿಜಂತ್ರ ಗಾಡಿ ದ್ವಾರಾ ಮಧ ಘಣಾ ಪರ್ಯಾಟಕ ಯಾಜಪಾರಿರೆ.

ಬೋಟ್, ಪಿಂಗಿ ಓ ತ್ರೇಕಿಂರ ನಿಂಧಾರ ಮಜಾ: ಯೆಂಬ್ರು ಏಹಿ ಗ್ರಾನ್ ನದಿ ರಹಿತ್ತಿ; ತೆಣ್ಣು ಏತಾರೆ ಪರ್ಯಾಟಕ ಬೋಟ್ ಏಹಿತ ಪಿಂಗಿ ಕರಿಬಾರ ನಿಂಧಾರ ಅನ್ನಾಲ್ಕು ಮಧ ಲಿಂಪಾರಿರೆ | ಏತುಷ್ಟಿತ ಏತಾರೆ ಆಬಢಾಖಢಾ ಪಥರರ ಪಾಹಾಡ್ ಘಾಜಕ್ಕು ಜಣಿಲಿಂಧಾ ಪರಿಬೇಶ ಥಿಬಾರು ತ್ರೇಕಿಂ ಬಿ ಕರಿಪಾರಿರೆ | ಏಹಾಇಂಡಾ ನದಿರೆ ಗಾಧೋಜಬಾರ ಅಪೂರ್ವ ಆನಂದ ಮಧ ನೆಳಪಾರಿರೆ.

ಜರ್ತುರು ಸ್ವರೂಪಾ: ಏತಾರೆ ಘಣಾ ೪.೩೦ ಪರೆ ಆಱ ಬೋಟ್ ಪಾಲ್ ಅನ್ನಾಲ್ಕಿ ದಿಂಬಾಯಾ ನಾಂತಿ | ಷೆಹಿಪರಿ ನದಿರೆ ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರೋತ ಥಿಬಾ ಸಮಯರೆ ಮಧ ಏತಾರೆ ಬುಲಾಬುಲಿ ಕರಿಬಾಕ್ಕು ಬಾರಣ ಕಾರ್ಯಾಂಶಾರ್ಥಾ |

ସତକ ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟର କୁକୁର

ମଣିଷ ନିଜ ସଉକ ପୂରଣ କରିବା ଲାଗି ବେଳେବେଳେ ଚଙ୍ଗା ପାଣି ଭଳି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦିଏ । ତେବେ ସେ ସଉକ ଅଜବ ହେଉ ପାଛେ । ସେମିତି ଏକ ଅଜବ ସଉକ ଲାଗି ଜାପାନର ତୋକୋ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚର୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୋକୋ ନିଜେ କୁକୁର ପରି ଦେଖାଯିବା ଲାଗି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଚଙ୍ଗା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି, ‘ପିଲାଦିନେ ମୋର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲା କୁକୁର । ଆଉ କୁକୁର ପରି ଜାବନ ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ମୋର ବହୁତ ଜଣା ଥିଲା । ତା’ସହ କୁକୁର ପରି ଦେଖାଯିବାକୁ ବି ଚାହୁଁଲି । ସେଇ ଜଣା ମୋର ଏବେ ପୂରଣ ହୋଇଛି’ । ତୋକୋ ନିଜ ରୂପ ବଦଳାଇବା ଲାଗି ଦେଖାଲ ଲଫେକ୍ଟ ଡ୍ରାକଶ୍ଯେପ ଜିପେର ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିଥିଲେ । ଆଉ କୁକୁର ପରି କଷ୍ଟ୍ୟମ ତିଆରି କରାଇଥିଲେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉଚ୍ଚ କଷ୍ଟ୍ୟମକୁ ୪୦ ଦିନରେ ତିଆରି କରିଥିଲା । ଏହାକୁ ତିଆରି କରାଇବା ଲାଗି ତୋକୋକୁ ୧୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହଜାର ଚଙ୍ଗା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି କଷ୍ଟ୍ୟମ ପିନ୍ଧିଲେ ତୋକୋ ପୂରାପୂରି ଏକ କୁକୁର ଭଳି ଦେଖାଯାଅଛି । ସିଦ୍ଧେତିକ ଫର୍ମ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ଏହି କଷ୍ଟ୍ୟମକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ତୋକୋକୁ ସମସ୍ତେ ସତସତିକା କୁକୁର ବୋଲି ଭାବନ୍ତି । ତା’ସହ ତୋକୋଙ୍କର କୁକୁର ପରି ବ୍ୟବହାର, କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ତାଙ୍କ ଲୁକକୁ ଜୀବନ କରିଦିଏ ।

କାର୍ତ୍ତୁଳ କର୍ମର

ଆଜବା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଆରି ହୋଇନି ?
ମୁଁ ଯାଉଛି ହୋଟେଲରେ ଖାଇ ଆସି ।

ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ଅପେକ୍ଷା କର ।

ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ରେ କ'ଣ ଖାଇବା
ହୋଇଯିବ ?

ନା ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ରେ ମୁଁ ବାହାରି ପଡ଼ୁଛି
ଖାଇବାକୁ ଯିବା ।

ବୋତଳ ଭିତରେ କାରିଗରି

ଗୋଲେନ୍ ଟ୍ରେନ୍

ପ୍ରକୃତ ଅନେକ ବିଶ୍ୱଯ ଭରି ରହିଥାଏ । ସେହିଭଳି ଏକ ବିଶ୍ୱଯ ଚାଇନାର ଖୋଜନାମ ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱମିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ । ଏଠାରେ ଅଛି ଏକ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂରାତନ ଗଣ, ଯାହା ‘ଗୋଲେନ୍ ଟ୍ରେ’ ବା ‘ଜିଙ୍କଗୋ’ ନାମରେ ପରିଚିତ । ପତ୍ରକ୍ଷତା ସମୟରେ ଏହି ଗଛର ପତ୍ରସ୍ତୁ ସୁନେଲି ରଙ୍ଗରେ ପରିବର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଏ । ଲାଗେ ସତେଯେମିତି ଗଛଟି ସୁନାର ପତ୍ରରେ ଲଦି ହୋଇ ରହିଛି । ଗଛରେ ଏହି ସୁରଖ୍ୟ ପତ୍ର ୨୦ଦିନ ରହିବା ପରେ ଝତିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଗଛର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵ ସୁନେଲି ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ଏକ ଦିବ୍ୟ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ‘ଅଚମନ୍ ଗୋଲ୍’ ନାମରେ

ପରିଚିତ । ଏହାକୁ ଦେଖୁବା ଲାଗି ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାରରୁ ଉର୍ଧ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସନ୍ତି । ଅନ୍ତର୍ଜାଲନ୍ ବୁଜିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବି ଅଛି । କୁହାୟାଏ ଏହି ଗଛକୁ ତାଙ୍କ ରାଜବଂଶ ଉଚ୍ଚ ମଠରେ ଲଗାଇଥିଲେ । ଆଉ ମଠର ସକାରାମ୍ବକ ଉର୍ଜା ଗଛଟିକୁ ବଞ୍ଚିଲ ରଖୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ଗଛର ପଡ଼ୁକୁ ଚାଇନାରେ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ସିଂହର ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ହେଲ୍‌ମାର୍ଟ୍‌ଷ୍ଟ୍ରାଇଲ୍

ସିଂହର ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା କେଶ ତା'ର ପରାକ୍ରମତାର ପରିଚୟ ଦିବ । ଏହା ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ବଳିଷ୍ଠ କରାଏ । ତେବେ ନିକଟରେ ଚାଇନାର ଏକ ଚିତ୍ରାଖାନାରେ ଏକ ସିଂହର ଅଭବ କେଶ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଛି, ଯାହାକୁ ଦେଖୁଲେ ଲାଗିବ ସତେ ଯେମିତି ସିଂହକୁ ସେଲୁନରେ ହେଲ୍‌ମାର୍ଟ୍ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଏହି ସିଂହର କେଶ ଦେଖୁବାକୁ ଛୋଟ ଝିଅମାନେ କରୁଥିବା ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ହେଲ୍‌ମାର୍ଟ୍ ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପରି । ତେଣୁ ଅନେକେ ଭାବରେ କେଶକୁ ପୁଣି କିଏ ଏଭଳି କାଟିପାରିଲା । ତେବେ ଚିତ୍ରାଖାନା କର୍ତ୍ତପକ୍ଷ କହନ୍ତି, କେହି ବି ସିଂହର କେଶ କାଟି ହେଲ୍‌ମାର୍ଟ୍‌ଷ୍ଟ୍ରାଇଲ୍ କରିନାହାନ୍ତି । କାରଣ ଏହି କାମ ବନ୍ଦ ଦିପନ୍ତନକ । ହେଲେ ଅନେକେ ଚିତ୍ରାଖାନାର କର୍ତ୍ତପକ୍ଷଙ୍କୁ ହୁଁ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୋଷାବୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଅନେକଙ୍କ ମତରେ ଏଭଳି କେଶ ହେବା ପଛର କାରଣ ହେଉଛି ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଆର୍ଦ୍ରତା ।

